

Szakmai önéletrajz

I. Előzmények, tanulók

1961. február 4-én, Dorogon születtem.

Általános iskolai és zeneiskolai tanulmányaimat Dorogon végeztem.

Zongoratanáram: Vörös Lajosné és Both Lehel.

1975-ben felvételt nyertem a Győri Zeneművészeti Szakközépiskola zongora szakára, ahol Bodonyi Anikó volt a zongoratanárnőm.

1975-79-ig a Szabó Miklós vezette Győri Leánykarban énekeltem. Ez idő alatt két lemezfelvétel készült a kórossal, amelyben, mint énekes vettem részt:

- Monteverdi: Sacrae Cantuuncuale,
- Palestrina: Magnificat (Hungaroton SLPX 11937)
- Lajtha László: Magnificat
- Lajtha László: Trois Hymnes (Hungaroton SLPX 11965).

→ Ezt a munkát megszeretve kaptam kedvet a kórusvezetéshez, ezért felvételiztem az LFZE (Budapest) középiskolai énektanár és karvezetés tanszakára. Minden tanév végén záró koncertet adtunk, amely nagy élmény volt számomra.

1979-ben Győrött érettségiztem, s ugyanakkor sikeres felvételi vizsgát tettem a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola (Budapest) egyetemi tagozatának középiskolai énektanár- és karvezetőképző tanszakára. Itt kiváló mestereim voltak, néhány név a teljesség igénye nélkül: Maklári József, Legányné Hegyi Erzsébet, Szabó Miklós.

1983-ban diplomáztam.

A Zeneakadémián hivatástudatom tovább erősödött. Kiváló tanáram szakmai és emberi példaképeimmé váltak. Maklári József volt a karvezetés tanárom, ő akkor Vácott is tevékenykedett a Váci Vox Humana kórusnak volt a vezetője.

Nagy hatással volt rám Dobszay László tanár úr is. 1979-84-ig a Schola Hungarica énekegyüttesnek voltam tagja, amelyet Dobszay László és Szendrei Janka vezettek.

Több lemezfelvételt készítettünk az együttessel, amelyben mint kórustag vettem részt:

- Becket Tamás emlékezete (Hungaroton SLPD 12458)
- Magyar nyelvemlékek (Hungaroton SLPX 19172)
- A bölcsességek könyve (Hungaroton SLPD 12533)
- Dániel játék (Hungaroton SLPD 12457)
- Polifon vecsernyék (Hungaroton SLPD 12533)

A tőlük kapott odaadást, hivatást szeretném tanítványaimnak is átadni.

II. Pedagógiai tevékenység

ALSÓFOK

Az 1983/84-es tanévben kezdtem meg pedagógiai pályafutásomat. A Mosonmagyaróvári Mosonyi Mihály Állami Zeneiskolában tanítottam, mint szolfézstanár. Ez a „tanulóév” a későbbiekben nagyon hasznosnak bizonyult, hiszen nem csak elméleti síkon ismerhettem meg az alapfokú művészeti oktatást, hanem a gyakorlatban is tapasztalatokat szerezhettem a zeneiskolai szolfézsoktatásban.

KÖZÉPFOK

1984 szeptemberétől a Pécsi Művészeti Gimnázium és Szakközépiskolában tanítok. Tantárgyaim: szolfézs, zeneelmélet, karvezetés, népzene. Jelenleg **szolfézs** és **népzene** tantárgyakat oktatok.

A szolfézs tantárgyat csoportbontásban tanítjuk. Így a hasonló képességű gyermekek egy csoportba kerülhetnek. Jobban ki tudom bontakoztatni képességeiket, hiszen szinte személyes figyelemben részesülhetnek a kisebb csoportlétszám miatt. Nyilván más feladatokat kell adni azoknak a gyermekeknek, akik felzárkózást igényelnek, mert kevesebb szolfézszt tanultak, mint azoknak, akik kiváló képességekkel érkeznek iskolánkba, a zeneiskolai képzés során hosszú évekig tanulták ezt a tantárgyat. Tapasztalataim szerint, többnyire közülük kerülnek ki azok a növendékek, akik országos versenyeken képviselhetik iskolánkat.

Büszkén említem meg versenyeredményeinket, amelyeket növendékeim a Debrecenben megrendezett Országos Szolfézsversenyeken értek el. 1989-ben, II., illetve III. helyezést kaptunk. Az 1993-ban, 1996-ban és 2009-ben megrendezett Országos Szolfézsversenyen növendékeim I. helyezést értek el. Több növendékem különdíjat kapott. Az 1996 tavaszán megrendezett Országos Páros éneklési Versenyen növendékeim I. helyezést értek el. 2014 tavaszán F. B. 9. a osztályos növendékem szolfézs tantárgyból az Országos Szolfézsversenyen II. helyezést ért el.

A tanév elején megtervezem a munka menetét, a csoportok ismeretében és a hivatalos tanmenettel összhangban eltervezem, hogy melyik osztállyal, melyik csoporttal hová akarok eljutni. Felmérem a kezdő csoportoknál, hogy kik azok a növendékek, akiknek felzárkóztatásra lehet szükségük, mert a hangszeres tanulmányaikban előrébb járnak, mint a szolfézs tantárgy tanulásában.

Az órai számonkéréseknél a tanulók folyamatos visszajelzést kapnak, mind a dolgozatoknál, mind a szóbeli feleleteknél. Egységes, objektív szempontok alapján értékelem a munkájukat. (Pl.: pontozás) A kevésbé ügyes növendékek számára egyéni fejlesztő foglalkozásokat tartok. Az órai számonkérések során a tanulók megkapják a javítás lehetőségét. Igyekszem bizalomteli légkört kialakítani, így a gyengébb képességű növendékek sem vesztik kedvüket, mivel látják a munkájuk eredményét. Ezért a kevésbé jó képességű tanulók is újra és újra nekigyürkőznek a feladatok elvégzésének. A csoportoknál a klasszikus zene iránti érdeklődésüket használom ki. Ez az a közös nevező, amelynek mentén kialakíthatjuk az egyes csoportoknál a különböző társadalmi rétegekből érkező növendékek egymás iránti megbecsülését, tiszteletét. Nem azt erősítem, ami elválaszt, hanem ami összeköti őket.

1984-től vezetem az iskola **leánykarát**. Rendszeresen énekelünk koncerteken, rádió- és lemezfelvételeket készítünk. (A leánykarral folytatott munkásságomról részletesen tájékozódhatnak a portfólió „Önálló művészeti tevékenység” címszó alatt.) A leánykar próbái közösségépítő munkát is jelentenek. Pl. örömmre szolgált, amikor egy diákcsere program révén japán kislány is kórustagom volt, így tudta azt a munkát segíteni, amely akkor vált fontossá, amikor ójapán nyelven is énekelünk. Felolvasta a szöveget, segített a kiejtésben. Ezen apró” szösszenetek” révén a tanulók megtanulják egymás értékeit tisztelni. A növendékek a munka folyamán rendkívül nyitottak és érdeklődőek voltak.

Jelenleg is van külföldi, színes bőrű kórustagom, ez egymás elfogadásában semmilyen problémát nem okoz.

A saját iskolánk kórusának vezetésén kívül mindig is igyekeztem és ma is igyekszek kórushangversenyekre, szakmai továbbképzésekre járni. Az egyik ilyen országos esemény a szakmai napok megrendezése, ahol a karnagykollégákkal kicserélhetjük tapasztalatainkat.

Szeretnék néhány eseményt feleleveníteni eddigi pályafutásomból, ahol mint karnagy tevékenykedtem.

1986-88-ig a Tillai Aurél vezette pécsi Egyetemi Kórus másodkarnagya voltam.

1992 nyarán részt vettem Saarbrückenben, Heltay professzor úr karvezetés kurzusán.

Vezényeltem a gálahangversenyen, amelyet a Rundfunks Rádió is felvett.

1986-1993-ig a pécsi Nevelők Háza Kamarakórusában énekeltem. A Tillai Aurél vezette kórus tagjaként Európa szinte valamennyi országában jártam (Ausztria, Németország, Franciaország, Olaszország, Spanyolország, Finnország, Svédország, Belgium, Luxemburg, Hollandia, Svájc, Lengyelország).

A kórusal Franciaországban lemezfelvétel készült, amelyen, mint kórustag énekeltem:

- Bárdos Lajos: Kórusművek (112779DDD- 1990.)

1991-94-ig vezettem a pécsi Bazilika Schola Énekegyüttesét.

FELSŐFOK

1995-2002-ig az Agócsy László Zeneiskolában tanítottam zeneelméletet.

1987-2002-ig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola pécsi tagozatán szolfézs, zeneelmélet, magyar zenetörténet és népzene tantárgyakat tanítottam.

Ez életem másik nagy lehetősége volt, hiszen így rálátást kaphattam a felsőoktatásra is. Személyesen és úgymond belülről ismerhettem meg a zeneiskolai szolfézstanárképzés minden szegletét. Így teljes egységben szemlélhettem az alap-, közép-, és felsőoktatás egymásra épülő rendszerét.

Munkám és tanulmányaim mellett, mintegy „kiegészítésképpen” 1981-ben elvégeztem a Budapesten a Kántorképző Tanfolyamot. Néhány évig tanítottam is ott.

1985-ben előadóművészi engedélyt kaptam, mint népdalénekes.

1986-ban elnyertem a „Népművészet Ifjú Mestere” dicsérő oklevelet.

Örömömről szolgál, hogy a középiskolában és az egyetemen is taníthattam **népzene** tantárgyat. Az újabb kiadások révén egyre mélyebben áshatjuk bele magunkat múltunk kincseibe és az elődeink hagyományába. Szakmai tudásomat ezen a téren is igyekszem folyamatosan fejleszteni. Rendszeresen veszek részt továbbképzéseken, járok magyar táncházba, igyekszem naprakészen tájékozódni a megjelent szakirodalomról. Kiemelném azt a segítséget, amelyet e téren a Csorba Győző Könyvtárban kapok. Rendszeresen látogatom a Zeneműtárat ahol mindig kedvesen és szívesen állnak rendelkezésemre. Fontos számomra, hogy az autentikus népzenei felvételeket megismerjem, azokat növendékeimmel is megismertessem. Ezek a dokumentumok, itt mindig rendelkezésemre állnak.

Óráimon igyekszem oldott légkört kialakítani, ahol a kölcsönös tisztelet megadása mellett tudunk munkálkodni növendékeimmel, mégis jókedvűen de ez természetesen ez nem megy a szakmai munka rovására.

Néhány nappal ezelőtti történetet említenék:

Hollós Máté zeneszerző könyvbemutatóján jártunk, ahol egy fuvolista szakos növendékem a szerzővel való találkozás alkalmával kérte a szerzőt, hogy egy darabját megtanulhassa. A

Csorba Győző Könyvtár Zeneműtárában megrendezett esemény alkalmából egyik diákom, biztatásomra elkérte a mű kottáját a szerzőtől és már tanulja is. Örülök, hogy sikerült az érdeklődést felkelteni egy olyan esemény iránt, amely az iskolánk keretein kívül zajlott.

Említhetném a közelmúltból Dr. Bruckner Adrienne kurzusát, ahol az iskolánk leánykarával vettünk részt.

A 2013/14-es tanévben a PTE Művészeti Karán népzene és szolfézs tantárgyat tanítottam óraadóként.

Kiegészítő szakmai tevékenységek

Iskolánkban az ünnepélyek nyitánya és zárásaként zongorán kísérem a Himnuszt és Szózatot. A drámatagozattal közösen pásztorjátékot mutattunk be a karácsonyi ünnepélyen, ahol a zenész és a drámatagozatos tanulók közösen szerepeltek. A tanulókat a műsor folyamán orgonán kísértem. (2011 – Karácsonyi ünnepély)

Minden év augusztusában rendszeresen részt veszek a pályaaorientációs tábor foglalkozásain, ahol a 7-8. osztályos tanulóknak szolfézsórákat tartok.

Rendszeresen felkészítem növendékeimet a megyei népdaléneklési versenyekre, ahol a legutóbbi tanévben egy 9. a osztályos tanuló arany minősítést kapott, valamint továbbjutott a Schneider Lajos népdaléneklési versenyre, ahol Mohácson a népzeneész szakértő zsűritől kiemelt aranyéremben részült. Továbbjutott az országos versenyre. (A korábbi években ugyanilyen szép eredményt ért el G. K. aki azóta már főiskolán tanul.)

2003-ban részt vehettem az OKJ-s szakmai képzés (klasszikus zenész) írásbeli tételének lektorálásában. Ez úgymond „hazai pályának” minősült, hiszen a napi munkában komoly tapasztalatokra tehettem szert, hogy hogyan lehet a tanulók íráskészségét intenzíven fejleszteni.

Más iskolákban megrendezett osztályéneklési versenyek zsűritagjaként is tevékenykedhettem. Először a Kodály Zoltán Gimnázium (Pécs) kért fel ilyenfajta munka ellátására. 2011-ben és 2012-ben a pécsi Ciszterci Rend Nagy Lajos Gimnáziuma osztályéneklési versenyén láttam el zsűritagként feladatokat.

2003-ban a Magyar Kórusok és Zenekarok Szövetsége által szervezett minősítő hangversenyeken többször voltam a zsűri tagja. Ezeken az alkalmakon konzultálhattam más

városban tanító kórusvezető kollégáimmal, az amatőr kórusművészet jelenlegi helyzetéről, fejlesztésének lehetőségeiről. Külön öröm volt számomra, hogy a vezénylő karnagyok között viszontláthattam iskolánkban végzett növendékeimet, akiknek annak idején karvezetést tanítottam, s láthattam fejlődésüket.

A zsűri munkájában részt vettek kollégáim: Döbrössy János (Tanítóképző Budapest) és Sapszon Ferenc karnagy.

Zalaegerszezen a helybéli felnőtt kórus minősítő hangversenyén láttam el zsűritagként tanácsadói feladatokat. (Zsűritagok: Bontovics Jánosné, Kertész Attila, Tóth Ferenc)

Az Éneklő Ifjúság hangversenyein Tillai Aurél professzor emeritus karnagy és Kertész Attila társaságában zsűrizhettem az általános iskolások minősítő hangversenyein.

/ A KÓTA honlapján a felkérhető szakértő zsűritagok között szerepel a nevem, innen érkeznek a felkérések. /

2014 tavaszán a Pécsi Művészeti Gimnázium és Szakközépiskolában megrendezett Népdalmaratón alkalmából a zsűri munkájában vettem részt. 2014. november 15-én Komlón A kistérségi népdaléneklési versenyen a zsűri elnöke voltam.

A Mecsek Kórus Svájcban előadta Nagy Ernő karnagy úr vezényletével J. S. Bach: h-moll Mise című művét. A kórust a szólamok betanításában segítettem.

1999-ben Grazban tartottam előadást az ottani Magyar Közösség meghívására, ahol népszokásainkról tartottam előadást. az utóbbi években több továbbképzésen is részt vettem. Ezeken sok olyan új információhoz jutottam amelyeket szervesen integrálhattam a népzene oktatásba. Megemlítenék egy konkrét példát: Bodza Klára előadásai a népi énekstílus helyes elsajátításáról, az autentikus felvételek használatáról, új látásmód megteremtéséről tartott előadásokat . Kifejtette, hogy hogyan tudjuk ezt hasznosítani a népzene tanításában.

2014 tavaszán a Pécsi Dalosnap alkalmából mint a Baranya Megyei Kórus- és Zenekari Szövetség vezetőségi tagja beszédet mondtam Pécsen a Szent István téren a Kodály-szobornál a szövetség felkérésére.

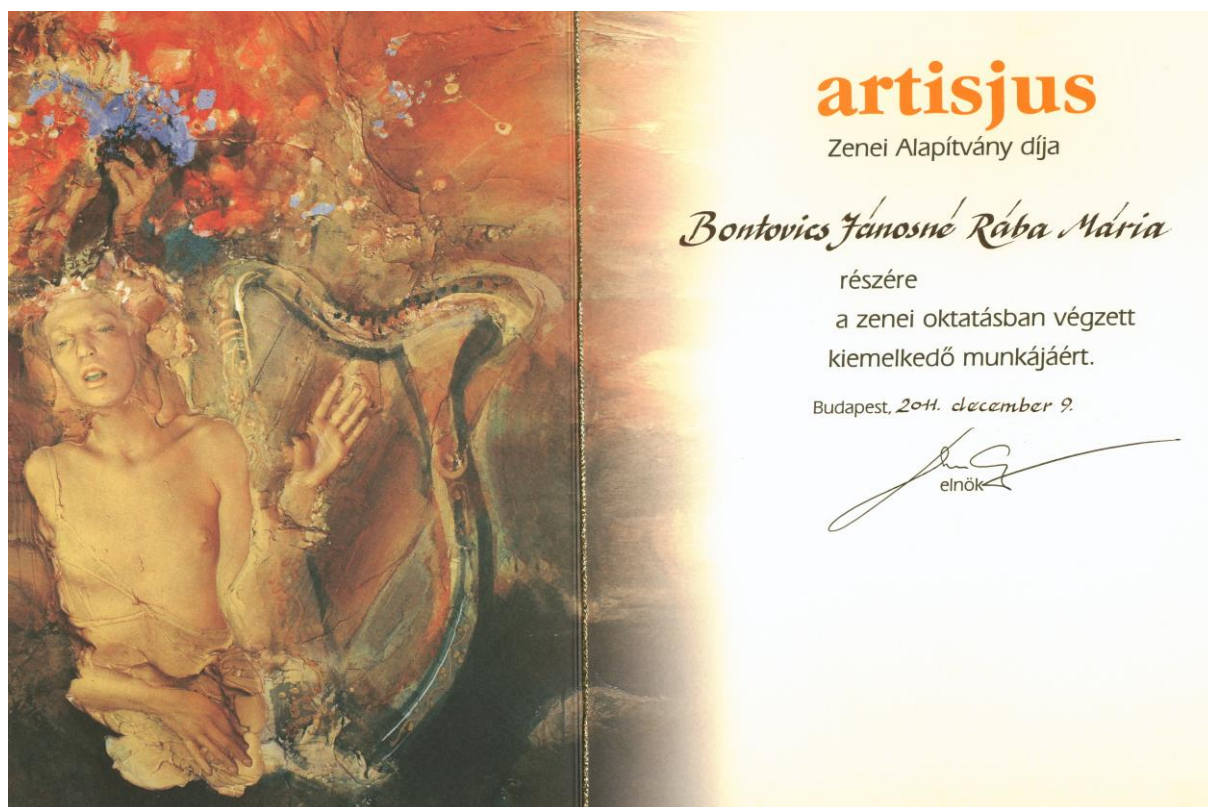
Leánykarommal többször énekeltünk kiállítás megnyitókön. pl. a Tudásközpontban, Pécsen; 2010-ben a Chopin-kiállítás megnyitóján, amelyet a Csorba Győző Megyei Könyvtár szervezett.

2010-ben a vörös iszap katasztrófa károsultjainak javára iskolánk minden tagozatával közösen jótékonyági hangversenyt, illetve táncestet, kiállítást szerveztünk. (A bevételt a Vöröskereszten keresztül a károsultak kapták.)

A Tüke-díj átadását követő ünnepi köszöntés alkalmával a Csontváry Múzeumban Bartók Béla és Tillai Aurél műveit adtuk elő.

1990-ben Minisztériumi dicséretben részesültem.

2011-ben Artisjus-díjat kaptam.

További terveim

A tanulók szolfézsoktatásának fejlesztéséhez elsősorban a készségfejlesztés, képességfejlesztés témakörében szeretnék a továbbiakban elmélyülni, hogy a növendékek munkáját a lehető legintenzívebben fejleszthessem az elkövetkező években.

Az íráskészség és a lapról olvasási készség fejlesztéséhez kidolgozott feladatokkal tudom segíteni a növendékek hangszeres munkáját is, hogy a látott anyagot könnyedén megszólaltassák saját hangszerükön, valamint a hallott zenei anyagot hibátlanul le tudják jegyezni, amit azután koncerteken meg is szólaltathatnak. Ez a fajta készségfejlesztés hatással van a tanulók memorizációs készségére is.

Az elkövetkezendő tanévekben ezt a módszert szeretném továbbfejleszteni.

A jövőben szeretném nyelvi ismereteimet elmélyíteni. Tervezem, hogy az olasz nyelv tanulását tovább folytatom és megszerzem a felsőfokú nyelvvizsgát.

Felelevenítem német és angol nyelvtudásomat is. Az egyik nyelvből megszerzem a középfokú nyelvvizsgát.

A számítógépes ismereteimet is szeretném továbbfejleszteni, hogy a növendékeknek a mai kor követelményeinek megfelelően taníthassam meg a tananyagot.

Pedagógiai hitvallás

„A fa koronája olyan magasra nő, amilyen mélyen fúródik gyökere a talajba.”

(Kodály Zoltán)

A hitvallás lendületet ad, megmutatja azt az utat, hogy a személyiségünk, tudásunk tehet minket mások számára a szakmában megbecsült és elismert emberré.

A tanítványok nevelése, formálása pedagógusok és szülők közös munkája.

Zenei értékeink felmutatása, a hagyományokban való alapos elmerülés és ismeretanyag megalapozza az új hajtások növekedését. Minél alaposabban elmerülünk az előző nemzedékek munkáiban, annál nagyobb eséllyel tudjuk növendékeinkkel kibányászni azokat a meghatározó értékeket, amelyek irányt mutatnak. Segítenünk kell őket saját értékeik kibontakoztatásában, hogy majd képesek legyenek ők is továbbadni azt a leendő nemzedékeknek.

Önreflexió

Az eddig megtett utat szemlélve, elégedett vagyok eredményeimmel. Örülök, hogy sok mindent sikerült növendékeimnek átadni, akik közül sokan művészek, tanárok lettek.

Jó néhány kollégám is volt növendékeim közül került ki. Sok tanítványom sikeres nemzetközi karriert futott be.

Öröm a mindennapokban együtt dolgozni velük, hogy csak a saját szakterületem említsem példának; kollégáim lettek az iskolában.

Az elkövetkezendő években szeretnék továbbfejlődni szakmailag, megkeresve azokat a lehetőségeket, amelyek a mai kor növendékeihez is szólnak, mégsem „talajt veszve”, hagyományainkat elfelejtve.

A portfólió megalkotása során rendszereztem, átnéztem eddig munkásságom elért eredményeit, visszatekinttem a megtett útra.

Világosan látom a követendő utat, a készség- és képességfejlesztés mélyebb megismerésével, a kórusmuzsikában való elmélyült foglalkozással és népzenei kincseinket tanítványaink elé tárva kívánom folytatni az eddig megtett utat tovább.

Célom növendékeim magas szintű tudásának fejlesztésén túl, hivatásuk felébresztése, a „stafétabot” továbbadása a leendő nemzedéknek.

szeretném még generációk sorát kinevelni.

„Utóvégre lehet élni zene nélkül is.

A sivatagon át is vezet út.

De mi, akik azon fáradozunk, hogy minden gyermek kezébe kapja a jó zene kulcsát,

s vele a rossz zene elleni talizmánt,

azt akarjuk, ne úgy járja végig élete útját, mintha sivatagon menne át,

hanem virágos kerteken.”

(Kodály Zoltán)